

ת"פ 12158/06 - מדינת ישראל נגד יונתן ברוכים

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 15-06-12158 מדינת ישראל נ' ברוכים

בפני כבוד השופט בן-ציון גריינברגר
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יונתן ברוכים
ע"י ב"כ עוזר ריטה טהור

הנאשם

זהר דין

1. הנאשם הורשע ביום 22.12.16, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות **הפרעה לשוטר**, עבירה לפי סעיף 275 **חוק העונשין, התשל"ז - 1977** (להלן: "החוק"); ו**סיכון אדם בנסיבות תחבורת**, עבירה לפי סעיף 2(332) לחוק.

עובדות כתוב האישום

2. על פי כתוב האישום המתווך, ביום 13.2.2013 בשעה 01:00 לערך בלילה, השוטר יורי פרומן (להלן: השוטר יורי), המתנדב אלחנן אברהם (להלן: המתנדב אברהם) והמתנדב חיים מזרחי (להלן: המתנדב חיים), ביצעו מחסום משטרתי ברוח' דרך חברון מול מנזר מר אליאס בירושלים.

3. באותו עת נוהג הנאשם ברכבת הונדה סיויק שצבעו כסוף ומספרו 6543123 (להלן: הרכב), כאשר אין לנאשם רישיון נהיגה בר-תוקף.

4. בעת שהגיע הנאשם למחסום המשטרתי הורה השוטר יורי לנאשם לעצור בצד, אך הנאשם סטה בחודות ובמהירות שמאליה, עקף את המתחסום, נמלט מהמקום והמשיך בנסיעה מהירה לכיוון גילה, תוך שהוא עוקף באופן מסוכן רכבים שנסעו באותו עת בכיביש, וגורם להם לחוץ מדרךם ולבלום באופן פתאומי. מיד דלקו אחרי השוטרים בנידית המשטרתית ובאמצעות הסירנה כרזו לו לעצור.

5. במהלך הנסיעה לכיוון שכונת גילה עקף הנאשם מתחסום משטרתי נוסף, וכן עבר ברמזור אדום בצומת הרוזמרין-כביש המנהרות.

6. במעשה המתווכים לעיל, עשה הנאשם מעשה בכונה להפריע לשוטר כשזהו מלא את תפקידו כחוק ונוהג ברכב בדרך שיש בה כדי לסכן חי אדם.

פסקoir שירות המבחן

7. בתסקoir שירות המבחן מיום 16.12.5, צוין כי הנאשם בן 28, נשוי כשלוש שנים ועובד כאחראי מחלקה פירות ופירות בסופרמרקט. הנאשם ואשתו עברו טיפול רפואיים ללידת ילדם הראשון. לדברי הנאשם, לא סיפר לה על העבירה ועל ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו, מתוך ניסיון להגן עליה ושלא להלחיץ אותה.

8. שירות המבחן התרשם כי מדובר בבחור אשר לא סיימ 12 שנות לימוד וזאת בשל קשיים התנהגוותיים. לאורו הימים התקשה להסתגל במקומות העבודה. כן מתkazaה ביצירת קשר עם דמויות משמעויות מעברו וגם ביום מביע קושי ביצירת קשרים טובים ופתוחים עם בת זוגו. להערכת השירות, כל אלה מהווים גורמי סיכון להישנות מעורבות עברינית. יחד עם זאת, מדובר בהעמדה לדין ראשונה של הנאשם, כשהוא מביע רצון לעמוד במחוביותו לבן זוג וכаб לילד. נראה כי בתקופה האחורה מצליח לגייס כוחות לתפקיד תעסוקתי ועל כן יכולים לעבוד באופן רציף במקום העבודה מסודר. כמו כן, מסר שנמצא בתהילך של סגירת חוזות בהוצאה לפועל וזאת רצונו לארגן את חייו. כל אלו מהווים להערכת שירות המבחן גורמי סיכון לשיקום ולהימנעתו מהתנהגות עברינית.

9. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו בעל דפוסים עבריניים מושרים, ומבייע רצון לשקם את חייו. בהתייחס לאופיין של העבירות בהן הורשע הנאשם, השירות ממליץ כי ישתחף בקבוצת "נήגא בטוחה" המתקיימת בשירות בשיתוף פעולה עם עמותת "אור יורך". הנאשם מוכן להשתתף בקבוצה זו, אשר אורכת 14 מפגשים שבועיים. לאור האמור שירות המבחן ממליץ להעמידו במבחן למשך שנה, ולאחר חומרת העבירה והקושי אשר הביע בפני השירות ללקחת אחריות מלאה, השירות ממליץ על מסר בדרך של עבודות שירות לזמן קצר וזאת על מנת שלא לפגוע בהכנסתו באופן משמעותי ועל מנת שלא להעמיק את הפגיעה בדמיינו העצמי בשלבי גיבוש ובניה.

10. לביהמ"ש הוגשה חוות הדעת על שירות המבחן מיום 16.12.7, לפיה הוא מתאים לריצוי עונש מסר בעבודות שירות, והומלץ על השימוש בעבודה בגין החיות התנכ"י, החל מיום 21.3.17.

טיעונים לעונש

11. ב"כ המאשימה טענת כי הנאשם פגע במעשיו בערכיהם המוגנים - שלמות גופם של נסעים בדרך וזכותם של אנשים להשתמש בכביש. הנאשם גרם לסיכון לעצמו ולנהגים סביבו ופגע בסדר הציבורי בחולול שהפגין בשוטרים. ב"כ המאשימה הגישה פסיקה לעניין חומרת העבירות ומידניות הענישה, וטענה כי במקרים של סיכון חי אדם, המתחם הראווי הוא בין שלוש לחמש שנות מסר. במקרה הנוכחי כיוון שלא הייתה פגעה ממשית בגוף או ברכוש, נתען כי המתחם הראווי הוא בין שניים לארבעה שנים.

12. המאשימה מתייחסת לתסקoir וטענת כי נקבע בו שה הנאשם מתקשה לקחת אחריות על מעשיו ולא מבין לחולוטן את משמעותם. המאשימה סוברת כי אין מקום לחריגה מהמתחם בשל שיקולי שיקום, שכן אומנם הנאשם הביע נכונות לשיקום אך לא החל בשום תהליך. כמו כן יש הרשעות תעבורתיות קודומות בגין נהיגה באור אדום ועוד. מאז האירוע נושא תיק זה בחודש פברואר 2013 חלף זמן רב, בו לא עבר הנאשם עבירות נוספות. מайдך הנאשם ניהל הוכחות ולא לקח אחריות מלאה. על כן מבקשת המאשימה למקם את העונש בהתחרית המתחם ולהטיל על הנאשם עונש מסר בפועל של שנתיים וקצת,יחד עם פסילה ממשכת של רישיון הנהיגה למספר שנים, מסר על תנאי וכן פסילה על תנאי. לטענת המאשימה, העונש המוצע על ידה לנקח בחשבון את הצורך בהרתה בעבירות מסווג זה, מחד, ואת חלוף הזמן, מנגד.

13. ב"כ הנאשם מבקש לאמץ את המלצת שירות המבחן באופן חלקו ולהטיל עליו צו מבחן לשנה, ברם להטיל על הנאשם עונש מווחשי בדמות של"צ חלוף מסר על דרך של עבודות שירות. לטעنته, חומרת נסיבות ביצוע העבירות בתקיק זה הינה ברף התמתון ביחס למקרים בהם מתבצעות עברות אלו. מדובר במרדף יחסית קצר, לאורך כ-2 ק"מ בלבד, שנמשך בערך דקה וחצי. המרדף התקיים ברוחבו לא ראשי בשעה אחת לפני בוקר, כאשר אין תנועה ערה בכיביש. לא נגרם נזק קונקרטי. אירע זה לא תוכנן מראש, ולטענת ב"כ הנאשם, מדובר בהפעלת שיקול דעת שגוי של שנייה שהוביל לאירוע. לטעنته, נסיבות ביצוע העבירה מצדיקות קביעת מתחם ענישה נמור.
14. ב"כ הנאשם מוסיף, כי בענייננו קיימים שיקום מהותי, שכן באربع שנים שעברו מאז ביצוע העבירה הצליח הנאשם לבנות את חייו ללא עזרה מאף אחד, והוא נמצא במצב המשמעותי ביותר בחייו. כפי שעולה מהתסוקיר, למורות שהנ禀ם מתקיים לבדוק מגיל צעיר מאוד הוא הצליח לשמור על אורח חיים נורטטיבי. הנאשם לא עבר פלילי והעבירות התעבוריות שביצע הן עבירות ישנות מסווג ברירת קנס.
15. צוין כי הנאשם נשוי מזה שלוש שנים והוא ואשתו עברו טיפול פוריות קשים ורגשיים וכעת הם מצפים לילד ראשון. אשת הנאשם יודעת שמתקיים הליך פלילי והרשעה אף היא לא מעוררת בפרטיה ההלייר, כדי לא להעמס עליה מבחינה רגשית.
16. הנאשם מפרנס יחיד בבית, עובד כסדרן ירקות בסניף אושר עד באשדוד. הוא נוסע מדי יום מירושלים לאשדוד עבור שכר של 7,500 ₪ בימוצע (הגשו תלושי משכורת). בנוסף לעול הפרנסה ישנים חובות שהנ禀ם מסדר היום. בעניין זה מפנה ב"כ הנאשם לتفسיר שירות המבחן, בו מתיחס השירות לפן התעסוקתי של הנאשם לא רק במובן של פרנסמה, אלא גם משום שהוא עובד במקום מסודר מזה למללה משנה וחצי ועובדה זו מהוות אחד מגורמי הסיכון לשיקומו של הנאשם. לטענת ב"כ הנאשם, הנסיבות האמוריות מצדיקות את צמצום העונש לשעות של"צ, כיוון שעבודות שירות, אף לתקופה קצרה מאוד, יובילו לפיטוריו של הנאשם ממוקם עבודתו, וכי שיפגע מכך זה הנאשם ומשפחתו.
17. עוד נטען כי חלפו ארבע שנים מאז ביצוע העבירה, ומازל לא הייתה כל הסתברות פלילתית או תעבוריית מצד הנאשם. מאז ביצוע העבירה, הנאשם עשה תפנית בחיו ובבחירהו צער רוקן ללא מחויבות הוא נמצא כתעבורה אחר המבחן המליך עלייה, והנ禀ם מעוניין להשתתף בה, יחד עם צו מבחן לשנה. ב"כ הנאשם הגיע לביהם"ש תכנית של"צ בת 360 שעות במתן"ס פיליפ לאון בקרית יובל, ולפי המסמכר שהוגש, הנאשם נמצא מתאים לבצע את השל"צ במסגרת זו. נטען כי בתחילת הדרכם gemeinsם המבחן סבר שבמקרה זה יש להמלך על של"צ, ולא ברור מדוע בהמלצת הסופית הומליך על עבודות שירות. ב"כ הנאשם לא הצליחה לדבר עם קצינת המבחן טרם דיון הטיעונים לעונש בכך לברר מדויקת המלצתה הסופית לא כללה של"צ. לעניין פסילה, מבוקש מביהם"ש לפסק פסילה מתונה בכך לא לפגוע בפרנסת הנאשם אשר נהג כל يوم לאשדוד. אשר להרرتהו הנאשם, ציינה באת-כוויח כי הנאשם הורתע מההלייר בביהם"ש המחויז וניתן היה להתרשם כך במהלך ההלייר.
18. ב"כ הנאשם הציגה פסיקה בעבירות דומות, בה ישנן דוגמאות לחריגה ממתחם הענישה בשל שיקולי שיקום, לרבות הטלת עונש של"צ בלבד.
19. אף הנאשם נשא דברים, אמר שהשתנה וביקש מביהם"ש לرحم עליו.
20. הוגש הרישום הפלילי של הנאשם, ובו מספר הרשעות בגין עבירות תנוצה, כאשר الأخيرة הינה מיום 3.4.13 בגין שימוש בטלפון בעת שהרכב נע, בגין לתקנות התעבורה, והאחרות אירעו עד שנת 2010.

דין והכרעה

21. תופעת המרדפים מתרחשת בישראל מזה שנים ונדונה רבות בפסיכה, לרבות קריאה של ביהם"ש העליון להחמרה בענישה (ע"פ 2410/04 **מדינת ישראל נ' אלקיעאן** (11.11.04)). מדובר בתופעה ברוינית ומסוכנת, המבטאת צלול בראיות החוק ובשלום הציבור, ובמקרים לא מעטים הביאה לסיכון ממשי לח"י אדם.

22. הערכים שנפגעו כתוצאה מעשי הנאשם הם פגיעה בשלטון החוק, שלום הציבור והסדר הציבורי. מידת הפגיעה בערכים בשלטון החוק היא משמעותית, נוכח הצלול שהפגין בשטרים שקראו לו לעצור את הרכב ובעקבות המשסום המשטרתי שהוצב לו; אם כי מנגד, הוא לא התנגד לאלימות. אשר לפגיעה בשלום הציבור, הנאשם גרם בהיגאות לנוגדים אחרים לסטות מדרכם, ברם יחד עם זאת יzion, כי מדובר היה בשעת לילה מאוחרת, ללא הולכי רגל ולא סיכון ממשי לח"י אדם, אך שבמקורה דין, מידת הפגיעה בערכים אלה נמוכה יותר.

23. העונש המקורי הקבוע בחקיקה לעבירה סיכון חי אדם בנסיבות תחבורת הוא 20 שנות מאסר, ולביראת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו הינו עד שלוש שנים מאסר ולא פחות מאשרים. כיוון שהנאשם עבר שתי עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע מתחם ענישה הולם לשתי העבירות יחד, לפי סעיף 40ג(א) לחוק.

24. אשר למדייניות הענישה הנהוגת, מטעם המאשימה הוגשה ההחלטה דלהלן:

ת"פ 07/07 **מדינת ישראל נ' ליאור** (12.4.10) ופסה"ד בערעור, ע"פ 10/3802: הנאשם הורשע בעבירות מעשי פיזיות ורשלנות, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו וمسئירת ידעה כזבת (כאשר לאחר שנמלט מהשוטרים הגיע תלונה כזבת שגנבו לו את הרכב). מדובר במרדף בשעות הצהרים, נהוגה בפראות לרבות עלייה על אי תנועה ומעבר לנוגדי, חציה באור אדום וגרימה לשתי נערות שחצצו את הכביש לקפוץ לאחר. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נמצא בגבול בין העולם היהודי לזה הנורטיבי, לא לקח אחריות על המעשים וטען שאדם אחר לקח את רכבו וביצע אותם. לא היו שיקולי שיקום. ביהם"ש גזר עליו 30 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ושנתיים פסילת רישון. הערעור על גזה"ד נדחה. נסיבות המרדף חמורות יותר מעניינו.

ת"פ (ח"י) 14-12-18357 **מדינת ישראל נ' אסדי** (12.7.15): בתיק זה הורשע הנאשם בעבירות סיכון חי אדם בנסיבות תחבורת, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ושש עבירות נוספות (ביןיהם: נהוגה ללא רישון, חציית קו הפרדה רצוף, נסעה נגד הכוון ועוד). ביהם"ש קבע מתחם הנע בין 22 ל-48 חודשים מאסר, ופסק עונש של 28 חודשים מאסר ופסילה לשנתיים. לנאשם עבר פלילי לא מבוטל, ולזכותו עמדו הודהתו והחיסכון בזמן שיפוטי, וכן הצלחתו בגמilia מסמים שנים קודם لكن, ללא קשר לעבירות הלו, וכן התחשבות בנישואין בסמוך לפני ביצוע העבירה. אצין כי נסיבות המקרה והעבירות בהן הורשע חמורות יותר מעניינו. הנאשם נסע בכוורת פרואה ומסכנת חיים ממש בטבורה של עיר בצהרי היום, תוך ביצוע עבירות רבות, הגם שהמרדף עצמו היה קצר. כמו כן, נסיבותיו האישיות של הנאשם, לרבות עברו הפלילי וגלו (44), שונות מבעניינו.

ע"פ 28/13 **מוסטפא נ' מדינת ישראל** (28.10.13): הנאשם הורשע ע"פ הודהתו בסיכון חי אדם בנסיבות תחבורת, לאחר שנגח בשעת לילה מאוחרת תחת השפעת משקאות משכרים, ללא רישון נהוגה ורישון רכב, ונמלט משטרים בהנוגה פראית. ביהם"ש המחייב גזר עונש של 42 חודשים מאסר. ביהם"ש העליון לא התעורר בעונש, נוכח נסיבות העבירה ועבורי הפלילי המכבד של המערער, שהשתחרר מהכלא זמן לא רב לפני ביצוע העבירות.

25. מטעם ההגנה הוגשה ההחלטה דלהלן:

ת"פ (ב"ש) 8267/05 **מדינת ישראל נ' קבדין** (1.1.07): במקרה זה הורשע הנאשם בעבירות סיכון חי אדם בנסיבות חברה ונוהga ללא רישיון הרכב. נסיבות ביצוע העבירה היו דומות לעניינו. הנאשם היה חיל בשירות סדיר בתפקיד נהג. לאור המלצת שירות המבחן והמלצת מפקדו, חריג ביהם"ש מעונשה של מאסר בפועל בעבירות אלו לטובת שיקומו, כאשר העבירות שביצע היו חריגות ולא אפיינו את התנהוגות הנורמטיבית, ופסק 400 שעות של"צ, פסילת רישון למשך שניםיים (שלא תחול על נהיגתו במסגרת השירות הצבאי) ומאסר על תנאי.

ת"פ (ת"א) 48146-10-11 **מדינת ישראל נ' טמיר** (11.9.12): הנאשם הורשע ע"פ הودאות בעבירות סיכון חי אדם בנסיבות חברה, בהיגga תחת השפעת משקאות משכרים ובניהga ללא רישיון נהיגga. הנאשם נוהג בקטנווע בהרצליה בשעות הלילה, סרב להוראת שוטר לעזרו ונמלט, והתפתח מרדף בו סיכון את בטיחותם של עוברי דרך ושוטרים. כתוב האישום הוגש בחלוּף שש שנים מביצוע העבירה. שירות המבחן המליך על של"צ, כאשר התרשם כי הנאשם הינו אדם נורטטיבי שזוקק למסגרת טיפולית. ביהם"ש ציין שהמתחם העונייה נוע בין שניםיים לארבע שנים מאסר בפועל, וזאת בהתאם למיניות שהתווה בית המשפט העליון. ברם, נוכח חלוּף הזמן וסיכוי שיקום, קיבל את המלצת שירות המבחן ופסק מאסר על תנאי, 280 שעות של"צ ופסילת רישון למשך 8 חודשים.

ת"פ (ח'י) 36456-12-13 **מדינת ישראל נ' בשיר** (19.2.15): הנאשם הורשע ע"פ הודאותו בביצוע עבירות סיכון חי אדם בנסיבות חברה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, שימוש ברכב ללא רשות, אי צוות לרמזור אדום, עקיפה בכו הפרדה רצוף, נהיגga בנסיבות בלתי סבירה ולא ביטוח. הנאשם נוהג על קטנווע בשעות הבוקר והרכיב עליו אדם אחר, לא שעה להוראות השוטרים לעזרו והתנהל מרדף בו ביצע את העבירות. הנאשם סיכון בפועל הולכי רגל ורכבים והמרדף היה ארוך. נסיבות אלו חמורות מעוניינו, כמו גם מספר העבירות בהן הורשע הנאשם. ביהם"ש קבע מתחם עונייה הנע בין 30 ל-48 חודשים מאסר, ברם לאחר שהתרשם שהנתמך שמדובר במקרה של הליך ומנהל אורח חיים נורטטיבי, הגיע לכל מסקנה כי מאסר בפועל יהיה בלתי מידתי; ועל כן חריג מהמתחם משיקולי שיקום והורה על 6 חודשים מאסר אשר ירצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פסילת רישון למשך 36 חודשים, פסילה על תנאי וקנס בסך ₪10,000.

26. אפנה גם לע"פ 2789/13 **מדינת ישראל נ' חמדי** (4.8.13), בו נמלט המשיב משוטר בכביש 1 כאשר הסיע ברכבו 25 שב"חים ברכב המיועד ל-12 נוסעים, התנהל מרדף לאורכ-500 מטרים בו נסע המשיב גם על קו הפרדה רצוף ואף ניסה לפגוע בניידת עד כדי שדחק אותה לרדת לשולים, ועצר רק למראה אקדח השוטר. ביהם"ש העליון קבע כי בנסיבות ביצוע עבירה סיכון חי אדם בנסיבות חברה באוטה מקרה, המתחם המתאים הוא בין 15 ל-30 חודשים מאסר. הנאשם הורשע גם בהסתע שב"חים ועונשו הוחמר מ-13 חודשים ל-20 חודשים מאסר, ללא שМОצה עמו הדיון.

27. מנגד ראו גם לע"פ 1520/16 **אלוראסנה נ' מדינת ישראל** (24.11.16), שם אישר ביהם"ש העליון מתחם הנע בין 3 ל-5 שנים מאסר לעבירה סיכון חי אדם בנסיבות חברה ייחד עם נהיגga ללא רישיון ופוליסת ביטוח בת-תוקף; והוטל על המערער עונש של 42 חודשים מאסר, מאסר על תנאי ופסילת רישון בפועל לתקופה של 10 שנים. ביהם"ש העליון ציין כי "בעבירות מסווג זה ניתן להציג גם על עונשים קלים יותר שהוטלו על מבצעי העבירות, אך המגמה המרכזית, המאפיינת את פסיקתו של בית משפט זה, בדומה בעבירות דוגמת אלו המזוהות לumarur - הינה להשית עונשים קשים ומרתיעים על העברيين". אציין כי נסיבות ביצוע העבירה במרקחה ההוא היו חמורות - נהיגga בפראות בתוקן ישוב מאוכלים בצליפות, כאשר ילדים נמצאים בכביש או בקרבתו, נהיגga בנסיבות הנגדי והסתת כל רכב מנתיבים כדי למנוע תאונה. כן ציין כי המערער הוא שווה בלתי חוקי בישראל ובעל עבר פלילי, לרבות בגין ביצוע עבירות דומות בשלושה מקרים בעבר.

28. אם ניתן לסכם את מדיניות העונייה בפסקה, ישנה הכוונה ברורה של ביהם"ש העליון לעונייה ממשמעותית, ולמתחם עונייה הנע ככלל בין 2 ל-4 שנים מאסר. יחד עם זאת ישנו מנעד די רחב באשר לחומרת העבירות בהתאם

לנסיבות כל מקרה ומקירה, ובתי המשפט מעריכים או מחמירים עם הנאים בהתאם לנسبות ביצוע העבירה ולנסיבות האישיות כפי שמורה לנו החוק בהבנויות שיקול הדעת בענישה, לרבות סטייה מהמתחם לקלала.

29. אשר לנسبות ביצוע העבירה במרקלה דין - לעבירה זו לא קדם תכנון. אמן עלול היה להיגרם נזק לרכבים שונים, אך בהתחשב בשעת הלילה המאוחרת ובתיוור העובדתי של המרדף, העובדה שנמשך זמן קצר ומיקומו - מתבקשת המשקנה כי פוטנציאל הנזק אינו גדול. בפועל לא נגרם נזק מן המרדף, לגוף או לרכוש.

30. לאחר שקלול מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים בנسبות העבירה, ומדיניות הענישה הנוגגת, אני מעמיד את מתחם הענישה כך שיימוד על בין 12 ועד ל-36 חודשים מאסר בפועל.

31. סעיף 40(א) לחוק מאפשר סטייה לקלול ממתחם הענישה אם נמצא ב ihm "ש כי הנאשם השתתקם או שיש סיכוי של ממש שיתתקם. סבורני כי השינוי שעשה הנאשם בחיו ארבע השנים האחרונות מאז יום ביצוע העבירה, והתקדמותו המרשימה של הנאשם במסלול נורטובי, כמתואר בתסaurus שירות המבחן - כאשר ביןתיים נישא ומצפה להולדת ילד ראשון, עובד בעבודה קבועה ומסודרת מזה שנה וחצי ולא ביצוע עבירות נוספות - מהו זה שיקום של ממש, אף מעבר לדרישת החוק ל"סיכוי של ממש" כתנאי לחירגה ממתחם הענישה. רצון הנאשם להשתתקם בקבוצה טיפולית "נהגה בטוחה" המתקיימת בשירות בשיתוף פעולה עם עמותת "אור ירוק", והמלצת שירות המבחן בענין זה, מקובלים עליו" שיקולים מהותיים, כאשר מדובר בטיפול ושיקום מוסדי ופסיכיאטרי לעבירות אותן עבר הנאשם; וצדד חשוב זה מתווסף לשיקום העצמאי שעשה הנאשם. אין ספק כי הנאשם עבר עבירות חמורות, לגבין חייבם בבית המשפט להמשיך להחמיר בכך על מנת ליצור הרתעה נגד ביצוע עבירות כגון דא, הפגעות בסדר הציבורי, בשלטון החוק ובשלום הציבור. יחד עם זאת, במרקלה דין, הנسبות הספציפיות של ביצוע העבירה, אשר אין בה חמורות; חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה ועד הגשת כתב האישום ועד לסיום ההליך וגורת העונש; והשיקום שעבר הנאשם (באופן עצמאי) - כל אלה מצדיקות לטעמי סטייה לקלול ממתחם הענישה.

32. אשר לנسبותו האישיות של הנאשם, עונש מאסר בפועל יפגע במשפחותו של הנאשם, ונראה כי פגיעה זו תהיה קשה יותר מפגיעה רגילה עקב עונש מאסר. לקלול אני מתחשב גם בשיתוף הפעולה של הנאשם עם רשות החוק, והעדר עבר פלילי - כאשר לנאמן עבירות תעבוריה ישנות ומаз ביצוע העבירה הנדונה לפני לא ביצע עבירות נוספות.

33. נסיבת נוספת העומדת לזכות הנאשם היא חלוף הזמן. העבירה בוצעה ביום 20.2.13. כתב האישום הוגש ביום 7.6.15, כשתיים וחצי לאחר ביצוע העבירה, ללא שהוצאה סיבה טובה לכך. בתקופה זו הנאשם נישא, ועובד בעבודה קבועה ומסודרת. חלוף הזמן הינו נסיבה מוקלה במסגרת קביעת עונש, כאשר על פי בית המשפט העליון בע"פ 7475 מהדי נ' מדינת ישראל (14.12.14):

בפסקת בית משפט זה נקבע לא אחת כי יש מקום להתחשב בשיקול חלוף הזמן
זמן מועד ביצוע העבירה ועד למועד סיום ההליך הפלילי, כל עוד אין הנאשם אחראיות
חלוף הזמן הרב. עוד נקבע כי מידת ההתחשבות בשיקול זה תשתנה מקרה למקרה
בהתאם לנسبות העניין, וכי בין היתר יש לאזן בין האינטרסים הציבוריי שבניהול הילך
ראוי ויעיל לבין האינטרסים הציבוריים האחרים שעומדים בבסיס ההליך הפלילי.

34. באיזון בין השיקולים השונים המפורטים לעיל, סבורני כי יש ליתן משקל לחולוף הזמן שחל בין ביצוע העבירה להגשת כתב האישום, וממנו ועד לסיום ההליך בפלילי.

35. לטעמי במרקלה זה, עונש מאסר בפועל יהיה בלתי מיידי ופגע למעלה מן הצורך גם בגיןם וגם באינטרס

הציבורי לשיקום העבריין. סבורני כי עונש של מאסר בדרכ שעובדות שירות לתקופה קצרה, יחד עם צו מבחן, השתתפות בקבוצה טיפולית, שלילת רישון, ומאסר ושלילה על תנאי - מהווים עונש מידתי והולם. חרב טיעוני ההגנה כי עובדות שירות יפגעו בפרנסת הנאשם, עונש של"צ בנסיבות דנן יכול יתר על המידה הרואה ואין מתאים לנסיבות דנן. הנאשם העלה את עצמו בנסיבותיו שלו על המסלול הנורטטיבי והחובי, ויש לקוות כי גם עונש של מאסר על דרכ שעבודות שירות לא ימנע ממנו להמשיך במסלול חובי זה,

.36. לפיכך אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. **3 חודשי מאסר על דרכ שעבודות שירות** כמפורט בחו"ד הממונה על עבודות השירות.
 - ב. **6 חודשים מאסר על תנאי**, באם הנאשם יעבור עבירה לפי סעיף 332(2) לחוק בתוך שנתיים מהיום.
 - ג. **צו מבחן למשך שנה**, בין היתר לצורך השתתפות הנאשם בקבוצת "נήיגה בטוחה" המתקיימת בשירות המבחן יחד עם עמותת "אור יורך".
 - ד. **פסילה בפועל למשך 8 חודשים** מלקלבל או להחזיק רישון נήיגה. הפסילה תחול מהיום. הנאשם יפקיד את רישון הנήיגה בבית המשפט.
 - ה. **פסילה על תנאי למשך שנה מלקלבל או להחזיק רישון נήיגה**, באם יעבור הנאשם עבירה לפי סעיף 332(2) לחוק בתוך שנתיים מהיום.
- .37. הנאשם יתיצב לצורך קליטה והצבה ביום 21.3.17 בשעה 00:00 ביחיד עובדות שירות מפקדת מחוז דרום, תד. 741 בבאר שבע. דרכי הגעה כמפורט בחו"ד הממונה.
- .38. המזיכרות תעבור עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.
- .39. זכות ערעור לביהם"ש העליון לפי חוק.

ניתן היום, ד' שבט תשע"ז, 31 נואר 2017, בהעדר הצדדים.